

Στη συνέχεια ο Σ. Σκίπης απάγγειλε ένα δικό του ποίημα που ξεκινούσε «Μες από τα αόρατα σίδερα της απέραντης μας φυλακής [...]]», του οποίου οι άφθονες τολμηρές εκφράσεις (ρητορικό και αδιάφορο ποιητικά, όπως όλη η δουλειά του) δεν επέτρεψαν να δημοσιευθεί παρά μόνο ανώνυμα στους παράνομους *Πρωτοπόρους* το 1943.

Αμέσως μετά, ο Κατσίμπαλης και όλο το συγκεντρωμένο πλήθος αρχίζουν να ψάλλουν τον *Εθνικό Ύμνο*. Πολλή νεολαία φοιτητική είχε γεμίσει το νεκροταφείο.

Η υπόθεση λειτουργεί ως εκφυροσκόρπηση που θα φέρει στο τέλος του χρόνου τα αφιερώματα της *Νέας Εστίας* και των *Γραμμάτων*, που θα συναντήσουμε στη χρονική τους σειρά.

Το 1944 εκδίδεται η ποιητική συλλογή *Βραδινή φωτιά* του Κ. Παλαμά φροντισμένη από τον Λ. Παλαμά, όπου διασαφηνίζεται:

[...] Στα λιγοστά ποιήματα που απαρτίζουν τον κύκλο της *Βραδινής φωτιάς* ανυψώνεται κανείς σ' ολόκληρη τη σκάλα - κι αντιλαλεί παντού ολόκληρη η απέραντη συμφωνία της αγάπης. [...] Αλλά παντού και μέσα από τη μεγαλύτερη καταστροφή [...] δεν ξεχνά το μεγάλο πνοο όραμα της ζωής "με την αβασίλευτη μέσα του αυγή" ... [...]

Απαντα, χ.χ., τόμ. 11, σ. 12-13

1943: ΤΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Η «Αργώ»

Στο έτος αυτό εκτός από τη *Νέα Εστία* και τα *Πειραϊκά Γράμματα* εκδίδονται και νέα περιοδικά. Ας αρχίσουμε από το περιοδικό *Αργώ*, που το πρώτο τεύχος του εκδόθηκε στα τέλη του 1942, το δεύτερο την 1η Ιανουαρίου 1943 και διευθύνεται από συντακτική επιτροπή με αρχισυντάκτη τον Μηνά Μαρσάκη.

Σημειώνω επιλεκτικά τα ποιήματα των προσβυτέρων: «1939» και «Σαν ένα παραμύθι...» του Ν. Λαπαθιώτη (1/5, τεύχ. 6, σ. 77-1/6, τεύχ. 7, σ. 93), «Στον ήλιο λάμπει...» του Τ. Άγρα (1/5, τεύχ. 6, σ. 78), «Ερημοί» του Ρ. Φιλύρα (1/6, τεύχ. 7, σ. 94), «Κ. Π. Καβάφης (1933-1943)» του Ν. Προεστόπουλου (Ιούλιος-Αύγουστος, τεύχ. 8-9, σ. 115), «Στον Αισχύλο» (με την ένδειξη: Χαλάνδρι 1942) του Φ. Γιοφύλλη (Ιούλιος-Αύγουστος, τεύχ. 8-9, σ. 116), «Συνομιλίες με τον εαυτό μας» του Αναστ. Δρίβα (Ιούλιος-Αύγουστος,

